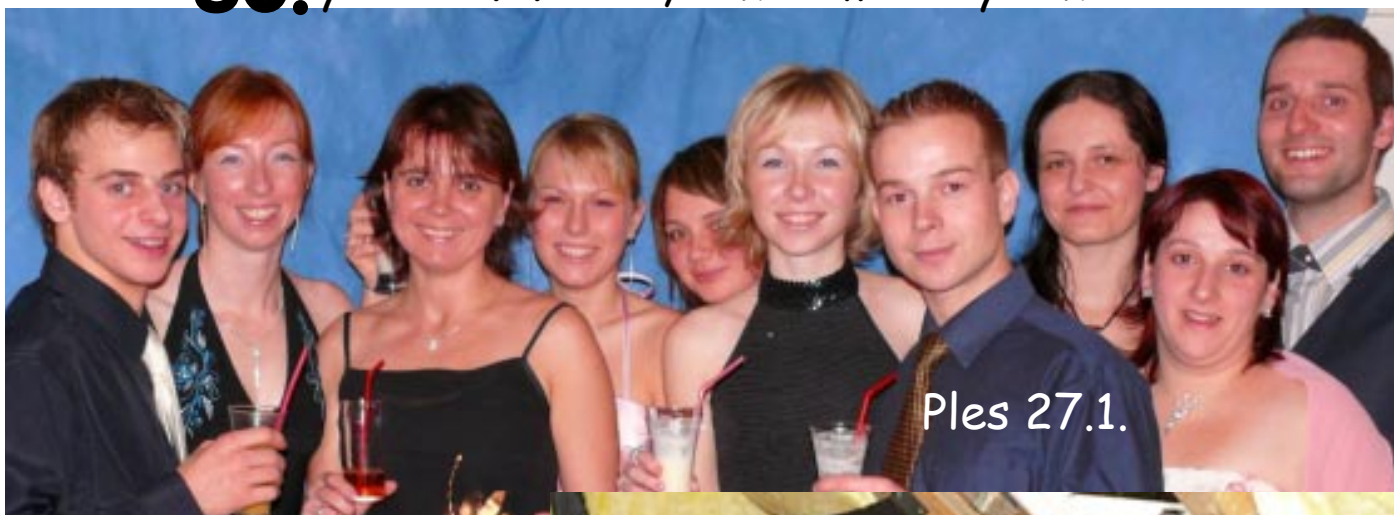

ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu v Kateřinicích číslo
80. vydáno 5.2.2007, nákladem 50 výtisků

Ples 27.1.

Sejšn u Drábkovců 13.1.

Zateplování Dinotic 14.1 a 20.1.

X.Country bál 13.1.

Oslava Irčiných 18.narozenin 20.1.

Šestáčekovy novinky...

V neděli odpoledne byl na střediskovém sněmu zvolen na období 2007-2010 nový vůdce střediska . Stal se jím Mara ze 4.Ch.

Vyhraj tričko. Středisko vsetín vyhlašuje soutěž o 10 nejoriginálnějších a nejvtipnějších skautských sloganů na trička, které by měly být vyrobeny v 10 verzích (každé s jiným sloganem, ale vestejném stylu) a měly by odkazovat na naše (nové) střediskové stránky. Možná už spousta z vás viděla originální trička, které vyrábí legendární (ano ta, kterou založil J.Foglar) pražská Dvojka - „Scouting is not dead“ Takže přišel čas, aby vsetíňáci přišli s něčím novým, originálním, co jim budou ostatní střediska v republice závidět - mimo geniální adresy skauti.cz :-) Kamera už jeden slogan zaslala - i s komentářem (je zařazen do soutěže) - „Nevšimej si mne, jsem skaut“ plus skauting pro život... a samo, že odkaz na www.skauti.cz Určitě znáte film Český sen, kdy dva mladíci, studenti FAMU, natočili absolventský film o českém hypermarketu, který neexistoval. Součástí toho byl také výzkum, kde se ptali lidí co by udělali, kdyby si přečetli: nechod'te tam, nenakupujte atd. Reakce byly samozřejmě opačné. Půjdou tam, nakoupí... Tudiž když napíšete „nevšimej“, tak si všimnou a možná se podívají i na Vaše webovky... .Na další slogany od tebe čekáme. Posílej je na adresu drabek@lachim.cz. Můžeš poslat těch sloganů i víc. Za každý z vybraných sloganů, který bude realizován na tričku, dostane autor 1 tričko se svým sloganem zdarma. Uzávěrka soutěže byla sice poslední zářiový den 2006, ale proto že se sešlo jen 25 sloganů, můžeš zasílat své nápady i nadále na [Dazulovu mailovou adresu](mailto:Dazulovu). Není to i dobrý nápad na vaši družinovku? Stačí tomu věnovat 10 minut a uvidíš jaké nápady dokážete vyplodit :-) Ale úplně nejlepší je, aby jsi začal(a) namáhat svůj mozek ještě dnes!!!

Fialka 4049,50 Kč
Fanta 3945,50 Kč
Kecka 4293 Kč

Tříkrálová sbírka 5.1.

Uplynulý víkend se nesl ve znamení Tříkrálové sbírky nejen pro pracovníky vsetínské Charity, pod jejichž záštitou je tato tradiční charitativní sbírka, ale také pro mnoho skautů, kteří se do této sbírky zapojili jako dobrovolníci. Mohli jste se s námi setkat ve Vsetíně již od pátku 5.1. i po celý následující víkend. Díky skutkům z Kateřiníc také v Ratiboři a Kateřinících. Čtyřčlenné skupinky tvořil: Kašpar, Melichar, Baltazar a vedoucí s pověřením. Všichni samozřejmě v odpovídajících kostýmech a s korunami. A co na to naši malí koledníci? „Baví mě to, lidé jsou rádi když jim zazpíváme a ještě nám skoro vždy dají něco do kasičky. Já jim za to pak dám cukřík“ řekl nám jeden z těch nejmenších. Letošní výtěžek sbírky je opět o něco vyšší než loni a čítá neuvěřitelných 117.969Kč ve Vsetíně, v Ratiboři 16.360Kč a Kateřinících 12.288Kč. Celkový výtěžek ve Vsetíně a přilehlých obcích je 465.356,50Kč. „Skautské hnutí se snaží děti a mládež nejen bavit, ale také vychovávat k zodpovědnosti a lidství. Zaznamenáváme pravidelný zájem dětí o účast na sbírce, což je důkazem, že tato cesta je zřejmě správná“ řekla nám Lenka Fialová, koordinátorka sbírky pro skauty. (MM)

Z výtěžku sbírky roku 2007 budou podpořeny tyto humanitární projekty:

- pro osiřelé děti na Ukrajině
- poskytovat přímou pomoc rodinám a lidem v sociální nouzi na vsetínsku
- lidem s těžkým zdravotním postižením umožnit službu osobní asistence
- dovybavit půjčovnu kompenzačních pomůcek pro zkvalitnění domácí péče o dlouhodobě nemocné

DBCB připravuje:

- každé pondělí 9:00 - 14h, Internet a počítače pro všechny, začátečníky zaškolíme, vhodné pro nezaměstnané, seniory, rodiče pečující o handicapované
- každé úterý 8:30 - 12h, rodičovské centrum Kačenka, klub pro rodiče s dětmi na rodičovské dovolené, setkání, hry, tanečky, veselí
- každé úterý 13-17h, Dětské Březiny, všestranný program pro děti od 7 let do 14let
- každou středu 14-20h, Klub 14+, odpoledne pro mládež od 14let, připraven netradiční program, zajímaví hosté, vzdělávací chvílky, počítače, sport
- každý čtvrtek 15-18h, Klub deskových her, pro všechny od 9-99let, moderní deskové hry, turnaje. Přijďte se pobavit a určitě i vyhrát.

Trika nebo Mikiny???

Náš oddíl si pořídil v roce 1997 oddílová trička. Nebyly moc kvalitní a tak nevydržely dlouho. V roce 2000 jsme pořídili oddílová trika velmi kvalitní, ale v příliš velkých velikostech (menší nešly sehnat) - takže je nosili spíše starší členové.

Nyní, kdy se blíží 10. výročí oddílu, se vedou úvahy o tom, zda při této příležitosti pořídíme buď to oddílová trika v menších velikostech, nebo oddílové mikiny - pochopitelně vše s novým oddílovým logem.

Hlasuj
na:
[http://
sestka.
skauti.
CZ](http://sestka.skauti.cz)

Proč jsem poprvé nebyla na Countrybále 13. - 14.1.

(Kikina) Už je to tak. Místo countrybálu jsem si vybrala ranč, ale ne jenom tak ledajaký... Oswego je kromě názvu jednoho indiánského kmene taky jméno westernového ranče Danova a teď už i mého kamaráda Ondry, který je podle mě z půlky Indián a z půlky šermíř (akorát se jaksi narodil do špatné doby...). A ze zbytku se věnuje všemu možnému, co se týká westernu a hlavně koní. Nikdy jsem na žádném opravdickém ranči nebyla a tak jsem si moc neuměla představit, jak to asi bude vypadat. Ale už na příjezdové cestě mi to bylo jasné. Bude to ranč obalený bahnem až po komín. Navíc takovým tím zvláštním červeným bahnem, které se hezky lepí, nejde vůbec dolů z bot a už vůbec ne z koníků, jak jsem zjistila pozdějc. Sotva jsem si sundala bágl a prozkoumala všechny ty krásné věci, které si Ondřej vlastnoručně vyrábí z kůže a korálků (a prošla jsem si celý ranč plný různých zajímavých věcí, od brnění přes hory knížek až po hromady klobouků a mezi tím vším dveřové futra, hřebíky, vrtačky...), už mě hnali do ohrady, kde se k nám kromě dvou pejsanů okamžitě nacpalo skoro všech 11 koní a ti, co byli ve vedlejší ohradě, aspoň narvali čumáky přes plotek, aby zjistili, co jim nesu. Nenesla jsem nic, ale to jim zjevně nevadilo a ňuchali kolem mě, abych je aspoň pohladila. Měla jsem trochu strach, protože jsem vlastně nikdy nebyla takhle blízko tolika koním a v sedle jsem seděla snad jenom dvakrát a to ještě ne sama. Ale snažila jsem se vypadat, jako že se nebojím a že je pro mě úplně normální, když mi kůň cpe čumák pod pažu. Ondřej na mě vychrlil všechny jména, které mají většinou tři části (a já si z většiny nepamatuju ani jedno...), a taky jestli je ten který appaloosa nebo paint. Musím přiznat, že to doteďka moc nepoznám. Ale všichni byli krásní a asi hodní, protože jim vůbec nevadilo, že se jim v ohradách posmetá úplně cizí člověk. Pak nám každému Ondřej přidělil jednoho z nich a mně s hrůzou došlo, že snad chtěou, abych to obrovské zvíře osedlala a vylezla mu na hřbet. Někomu se to možná zdá srandovní, ale já mám z koní spíš strach a respekt. A teď jsem najednou měla za sebou na provázku funicí horu jménem Cody. Vyfasovala jsem kartáč a další půlhodinu jsem se pokoušela sundat z něho vrstvu bahna (to jsem eště nevěděla, že první věc, kterou kůň udělá, jakmile se vrátí do ohrady, je, že se zase pokusí na sebe dostat zpátky co nejvíc té lepkavé hňácačky). Pak Ondřej Codyho osedlal a já se nějakým zázrakem dostala do sedla, aniž by se mi museli smát. No, možná se smáli, ale nedali to milostivě znát. Šťěstí, že kůň je zvířátko od přírody inteligentní, takže Cody okamžitě věděl, že má co dělat s někým, kdo mu neumí ani dát ten správný povel. A taky byl dost chytrý na to, aby toho začal zneužívat. Sotva jsme vyjeli, už měl hlavu u země a ožíral všechno možné, včetně nových listnáčků, které Ondřej pracně zasadil. To ostatně dělal celou dobu, ale to už jsem přišla na to, jak ho od toho odradit, takže pak jsme už jeli celkem v klidu. Teda, sem tam se rozhodl, že se zastaví a prostě se nehne, ať ho prosím nebo kopu patama (Dan tvrdil, že ho lechtám, ale já měla pocit, že ho to musí bolet až ke kostem), ale vždycky se mi ho nakonec podařilo nějak „nastartovat“. Vůbec jsem tak nějak měla pocit, jako bych jela na kole, furt jsem se pokoušela řídit, což Codyho spíš mátl, takže nevěděl, jestli má jet, stát nebo odbočovat. Většinou si vybral úplně jinou možnost - ožírat smrčky...

Asi po hodině a půl, kterou jsem strávila celá tuhá strachy z příští vteřiny na hřbetě něčeho, co si v podstatě dělalo, co chtělo, jsem to už nevydržela a poprosila Ondru, aby mě vedl, to znamená, aby vedl Codyho za „provázek“. Konečně se mi to začalo líbit, protože Cody okamžitě poznal, že už musí poslouchat někoho jiného, takže dokonce přestal ožírat všechno okolo. I tak jsem na sebe byla pyšná, že jsem jela docela dlouho sama, protože někteří se prý nechávají vodit i na vlastním koni. Pravda, někteří jiní zase nemají strach vůbec a klidně se prohání kolem, i když na koni sedí dvakrát do roka... Zpátky na ranč jsme dojeli skoro za šera, odsedlali jsme, znova koníky vyhřebelcovali a pustili je zpátky do ohrad. Měla jsem nohy jak kapitán Flint, úplně dřevěné, a všechno mě bolelo. Ono se zdá, že vlastně člověk v sedle jenom sedí a veze se, ale je to sport jako každý jiný. A navíc o to krásnější, když má člověk vlastního koně, o kterého se stará a který je jeho nejlepším kamarádem. I když je to taky spousta práce, od rána do večera, každý den. My jsme taky pomohli aspoň nanosit a naštípat dřevo, vyhřebelcovat koně a Dan spolu s Ondřejem uklízeli stáje, protože jenom jezdit by si sem mohl přijít každý... Každopádně jsem hrozně ráda, že jsem měla možnost vyzkoušet zas něco nového, co mě sice vždycky lákalo, ale nenašla jsem k tomu odvahu. A taky, že jsem poznala dalšího super člověka, nadšeného do toho, co dělá a ochotného se podělit...

ÚNOR

9.2. ŠIPKOVÝ TURNAJ

-16:00, kdo má doma vlastní šipky doma vem te s sebou

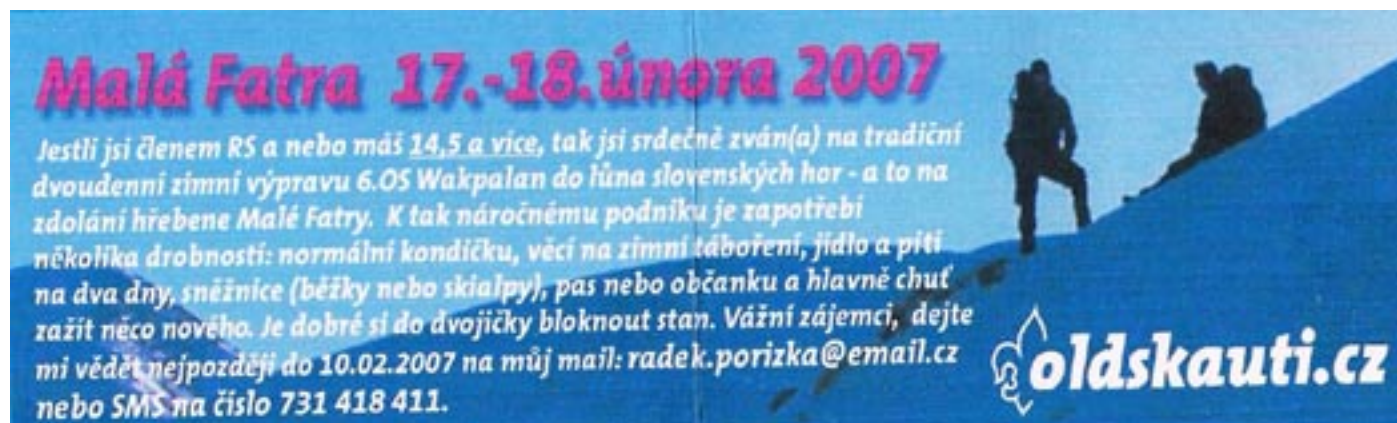
10.2.K1+K2 - vše ostatní zůstává nezměněno. Prosím, šiřte dále.

16.2. PLAVÁNÍ

-odjezd z Kateřiníc autobusem 17.15, sraz pro Ratiboř je u Kona 17.15, s sebou plavky, ručník, šampón, a 120kč (20kč kovovou na skřínku), návrat autobusem 20.20

25.2-2.3.-JARNÍ TÁBOR

-odjezd AUTOBUSEM 6.50 Z KATEŘINIC NEBO SRAZ NA ZASTÁVCE U KINA 8.30. S SEOU: spacák, karimatku, baterku, oblečení na ven a do chalupy+náhradní, oblečení na spaní, přezůvky, návleky, zimní boty, pláštěnka, deník, tužka, KPZ, uzlováčka, jezdicí prostředek (sáně ne)

Malá Fatra 17.-18.února 2007

Jestli jsi členem RS a nebo máš 14,5 a více, tak jsi srdečně zván(a) na tradiční dvoudenní zimní výpravu 6.05 Wakpalan do lúna slovenských hor - a to na zdolání hřebene Malé Fatry. K tak náročnému podniku je zapotřebí několika drobností: normální kondičku, věci na zimní táboření, jídlo a pití na dva dny, sněžnice (běžky nebo skialpy), pas nebo občanku a hlavně chut zažít něco nového. Je dobré si do dvojčky bloknout stan. Vážní zájemci, dejte mi vědět nejpozději do 10.02.2007 na můj mail: radek.porizka@email.cz nebo SMS na číslo 731 418 411.

 oldskauti.cz

clanky.sestak@seznam.cz nebo zdenkagottwaldova@seznam.cz